

[Knud Thomsen.]

drejer sig i sandhed også om et indviklet område. Men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom på, at det, udvalget ønskede, var, at der fra talerstolen af ministeren blev afgivet et løfte, der sikrede, at der på to bestemte områder ikke skete nogen pludselig praksisændring i det patenterbares område her i landet. De to forhold, vi tænkte på og havde i vort sind i udvalget, er nemlig ikke forankret i lovtæksten, men derimod i den påtænkte ændring i praksis, der fremgik af lovforslagets bemærkninger og på anden måde. Det drejede sig her om to ting.

Hidtil har man her i landet ikke kunnet patentere kemiske forbindelser som sådanne, stofpatenter kaldes det. Dette gælder overalt. Samtidig har man ikke kunnet patentere mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter deraf inden for jordbruget. Som ministeren har udtalt sig, går den nøjagtige ordlyd ud på, at ministeren kan tiltræde, at inden for jordbruget vil praksis ikke blive ændret med hensyn til kemiske stoffer og mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter deraf. Det er for det første ikke det, som udvalget havde i sit sind, det er smalle, og dernæst er det vel uheldigt, at indføre en delpraksis, nemlig at kemiske stoffer eller kemiske forbindelser skulle kunne patenteres uden for jordbruget, men ikke inden for jordbruget. Samtidig gør jeg opmærksom på, at hvis man følger denne snævrere vej, vil Danmark være gået i spidsen, idet patentering af kemiske forbindelser da vil være tilladt i Danmark bl. a., men ikke i Schweiz, Østrig og Portugal, antagelig heller ikke i Vesttyskland, ikke i Holland og ikke i Luxembourg.

Da jeg er nogenlunde sikker på, at der kun er misforståelser bag ved dette, vil jeg foreslå ministeren enten at bekræfte rigtigheden af de udtalelser, jeg her har givet, eller følge den anden udvej, som jeg også over for ministeren har peget på i en kort samtale, nemlig at ministeren drøfter dette forhold endnu en gang med udvalget, som

jo bliver siddende. Dette er jo muligt, og det er også muligt at gennemføre denne tredje behandling, da jo netop de pågældende forhold ikke er funderet i lovtæksten, men kun i andet materiale uden for den egentlige lovtækt. Jeg vil derfor være fuldt tilfreds, hvis ministeren vil give tilsagn om, at vi endnu en gang drøfter den administrative praksis af den lov, vi står i færd med at vedtage ved tredje behandling, i udvalget.

Handelsministeren (Ove Hansen): Jeg vil gerne sige til hr. Knud Thomsen, at jeg har opfattelsen af, at i det samråd, vi havde i udvalget, blev vore problemer trukket tydeligt op; jeg havde ikke opfattelsen af, at der skulle være noget, der var uklart. Men nu forstår jeg på hr. Knud Thomsen, at det kan der være, og derfor er jeg enig i, nu da udvalget skal fortsætte sit arbejde, at der der problemer, kan vi drøfte dem og se på dem i udvalget.

Da vi havde lovforslaget her til anden behandling, stillede hr. Poul Antonsen en række spørgsmål til mig, og jeg vil nu gerne give hr. Poul Antonsen et svar på de mange spørgsmål, der blev stillet til mig.

Hr. Poul Antonsen nævnte bl. a., at man, når lovforslagets kapitel III sættes i kraft, kunne frygte en skæv fordeling af strømmen af patentansøgninger, og udtrykte bekymring for, at Danmark risikerer at blive et sekundært land på det patentmæssige område.

Jeg er enig i, at der her er et forhold, som man må være nøje opmærksom på, når ordningen med nordiske patenter føres ud i livet. Ingen kan jo nu forudse, hvordan ansøgningerne vil fordele sig på de enkelte nordiske lande, og det er derfor vanskeligt at udtale sig om de eventuelle foranstaltninger, der kan komme på tale.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man fra de nordiske komiteers side har foreslået nedsættelse af en kommission med repræsentanter for de nordiske lande med den opgave at følge, hvorledes den ny lov-